

* Po ukazu kneza Danila nosijo vsi Černogorci vsled smerti cara Nikolaja skozi 40 dni okoli obernjene kape, to je ondi znamnje žalovanja namesto črne obleke.

* V „Cattolico di Genova“ se berejo med drugim sledeče življenjopisne črte velikega kneza ruskega Konstantina: Veliki knez Konstantin ni tako razločen po svoji natori od brata svojega Aleksandra (sedanjega cara), kakor to mnogi mislijo. Res je, da ni tako krotkega obraza kot novi car, al vendar ni toliko nemil, kakor ga nekteri opisujejo. On je človek samostojen v svojih mislih; njegove misli so zrele, zato nikdar kaj brez pomislika ne počenja; nič ni v njegovih sklepih nečloveškega ne naglega. Reči se more, da je izrastel na morji in vedno živel v razmerah pomorskega življenja, zato je postal dolóčen v delu in govorjenji, in v tem se razločuje od vsih svojih družih bratov. Zna biti, da za tega voljo je od nekterih razglašen za neljudnega in nemilega človeka. Težko ga je za kaj pridobiti; tudi se nikomur ne prilizuje, zato ga grajajo mnogi, od mnogih pa je ravno za tega voljo ljubljen in spoštovan. Verh vsega tega je on zlo učen in velik ljubitelj vsacega dobrega in veličanstvenega nauka. Pri vsem tem je Konstantin vendar preveč častiljuben in zlo zlo zaljubljen v dostojnstvo svojega rodú in svojega stanú. Turški jezik in turško knjižestvo zna tako kakor ga le naj učenejši mož znati more; ker nosi ime Konstantin, mu je tudi serce rado v Konstantinopolji (Carigradu).

Novičar iz raznih krajev.

Ministerstvo kupčijstva je dovolilo, da tisti iz našega cesarstva, ki so kakošno blago v pariško razstavo dali ali ki imajo opravilo poslancov, se zamorejo, če grejo v Pariz, po ces. železnicah po nižji tarifi peljati, namreč tako, da kdor za 2. klas plača, se pelje v vozu 1. klasa; kdor plača za 3. klas, se pelje v drugem; kdor pa plača polovico vožnine za 2. klas, se pelje v 3. klasu; ravno ta polajšek ste dovolile tudi severna železnica in pa družba c. k. železnice. — Iz Dunaja se piše, da poslednja dva mesca je cena pšenice za 53 kr., reži za 36 kr., ječmena za 27 kr., ovsa za 18 kr. pri vaganu padla. — Časnik „Austria“ zagotavlja, da ni res, da bi bila rusovska vlada prepovedala, da bi kupci našega cesarstva, ki so v podonavskih knežijah žita nakupili, ga od ondot ne smeli izpeljavati. — Na dunajskem vseučilišču se uče sedaj izmed živih jezikov sledeči: nemški, madžarski, poljski, česki, rusovski, italijanski, francozki in pa angležki; v bogoslovskih šolah se uče še kaldejski, sirski in hebrejski. — Zmiraj več imenitnih Švajcarjev iz prekantonov — piše „Tr. Z.“ — se preseljuje v naše cesarstvo; spet je landaman V. Müller iz kantona Uri si kupil veliko zemljiša v Slavonii, vladni svetovavec Šorno iz Švica pa pride na Krajsko blizo Ljubljane. — Do včeraj kurirja, ki ima svetu mir ali vojsko prinesti, iz Petrograda še ni bilo na Dunaj. Se vé, da to dolgo pomudo eni tako, drugi drugač ugibujejo. V Berlinu hočejo že za gotovo vediti, da ruski car ne dovoli v to, kar Francozi in Angleži zastran tretjega poglavja terjajo, in to je tudi verjetno zlasti po tem, kar so Rusi že pred vedili, zdaj pa, ko je vladni francozki častnik „Moniteur“ sam to razglasil, tudi vès svet vé, da Francozi in Angleži Sevastopolja niso v stanu Rusom vzeti. Gotovo je, da po tem takem so Francozi in Angleži v veliki zadregi, in da brez Austrije in Prusije ne morejo nič opraviti. Pogostoma tedaj hodita francozka in angležka poslanca tudi k staremu ministru Metternich-u v posvèt. Časnik „Oest. Zeit.“ pravi, da je slišal, da avstrijska vlada ne bo z nikomur deržala, ako bi utegnila francozka in angležka vlada pozneje še kaj več terjati od rusovske zastran tretjega poglavja; — al ta strah, da bi se na Fran-

cozkiem in Angležkem terjatve še bolj napéle, je zdaj pač prazen strah. — Do 6. t. m. se ni nič važnega zgodilo v Krimu; po poslednjih razodevah francozke vladese pa menda tudi na tem mestu prihodnje ne bo nič določivnega primerilo. — Zmiraj več gerških prostovoljcev gré v Krim Rusom na pomoč. — Rusovska „državna bramba“ bo nek kmali ustanovljena. — 3. dan t. m. je ogledoval rusovski car tisto armado, ki se je podala proti Helsingfors-u in ki ima dopolniti število 120.000 vojakov, ki imajo braniti terdnjave izhodnega morja. — Cesar Napoleon je 16. t. m. šel s cesarico v London obiskat angležko kraljico; od državnega zbora se je poslovil takole: „Mislim, da bom tudi v Vašem imenu govoril, kadar bom angležko vlado zagotavljal, da Vi kakor jez spoznate veliko vrednost tega, da je francozka država dandanašnji ozko zvezana z angležko. Mi vsi hočemo mir, — al le mir po poštenih pogodbah“. Ob osmih zvečer sta bila cesar in cesarica že v Calais-u, od kodar sta čez Kanal (morski preliv) na Angležko jadrala. Velicastno ju bojo Angleži sprejeli, pa tudi policija bo imela dosti opraviti s skerbjo, da se cesarju ne bo kaj žalega zgodilo po kakošnem hudobnem naklepu francozkih begunov; toda Napoleon se nič ne boji, ker — kakor neki časnik pravi — v njegovem besednjaku ne stoji beseda „strah“. — V petek popoldne ob štirih so sv. oče papež v „St. Agnesi fuori le mura“ z mnogimi višjimi gospodi kosili in potem vsim učencem iz zbora (kolegija) za razširjevanje sv. vére pripustili, da so jim smeli noge kušniti. V tem se vdere kos stropa in vsi padejo v spodojo izbo; sv. oče se niso nič poškodovali, general Montreal pa in nekteri učenci so se enmalo potokkli.

Rodetovi sinovi.

Prepir otrók je pravi križ,
So starši tud bogati;
Pogosto to lahko slediš,
Razgled čem tukaj dati.
Rodé je imel sine tri:
Štefeta, Luka, Pavla,
Nikoli jim ustregel ni,
Že eden kaj zabavlja.
Omaro oče zdaj odpre,
Jim kruha misli dati;
Zdaj trop sinov za njim navre,
Začno se prepirati.
Štefè posebno govori
In nosi se nar huje,
Omarne vrata sam derži,
Takole on mozuje:
„Za hišo jez največ storim,
Dajte mi kos največi,
Saj od drugot nič ne dobim,
Še tū se mi je vleči;
Ta Pavle le, on moli rad,
Rad k svetim bukvam sede,
Naj živí že on enkrat
Od božje tud besede;

Pa saj mu nič krivice ni;
Kaj men'te, da se posti?
Od matere dovelj dobí,
Dajejo mu priprosti.
Ti Lukec! pojdi verh planin,
Za lakot znaš iskati
Zelenja, cvetja, korenin
Alj jagod si nabрати“. —
Zdaj Lukec, Pavle se obá
Začela na-nj jeziti,
Da trebuh ima za Bogá,
Ju v žljici če vtopiti.
„Za naji z materjo si križ —
Je oče mu ongavil —
Pred časom, ko tako živiš,
Naj' boš pod zemljo spravil“. —
Štefè prešerno se reži,
Svoj kos premajhen sodi;
Še en'ga sam se polastí,
Zato že, kar če, bodi. —
Tako prepír je vedno bil
Zavolj tegá Štefeta;
Nikolj ugnan in sit ni bil,
In z brati on pometa.
Poženčan.

Stan kursa na Dunaji 16. aprila 1855.

Obligacije	5 %	81 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 1/2 fl.
deržavnega	4 1/2 %	71 1/4 "	Windisgrac. " "	20 " 29 1/4 "
dolga	4 %	64 "	Waldstein. " "	20 " 29 "
	3 %	50 "	Keglevičeve " "	10 " 12 1/8 "
	2 1/2 %	41 "	Cesarski cekini.	5 fl. 52
Oblig. 5% od leta 1851		B 96 "	Napoleonodor (20 frankov)	9 fl. 53
Oblig. zemljiš. odkupa 5%		74 "	Suverendor	17 fl. 8
Zajem od leta 1834 . . .		218 1/2 "	Ruski imperial	10 fl. 6
" " 1839 . . .		118 1/2 "	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 40
" z loterijo od leta 1854		101 7/8 "	Angležki suverendor . .	12 fl. 20
" narodni od leta 1854		85 3/4 "	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	27 3/4 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 14. aprila 1855: 40. 72. 34. 88. 6.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 25. aprila 1855.